

Efficiency of Ozonation in Decreasing Total Organic Carbon and Total Coliform Bacteria in Isfahan Water Treatment Plant

Mohammad Reza Shahmansouri¹, Mehdi Kargar²

بررسی کارایی ازناسیون در کاهش کل کربن آلی و باکتری‌های کلیفرم در تصفیه‌خانه آب اصفهان در سال ۱۳۸۳

محمد رضا شاهمنصوری^۱ مهدی کارگر^۲

(دریافت ۸۴/۱/۳۰ پذیرش ۸۴/۴/۳۰)

Abstract

Ozone, as a powerful oxidant and disinfectant, has found wide applications in water treatment since early 20th century. A concentration level of 0.4mg/L for 5 minutes is considered to be sufficient for conventional disinfection in water treatment. The ozonation-chlorination process, with chlorine as a supplementary disinfectant, has been used since 2003 in phase 1 of Isfahan Water Treatment Plant with an influent capacity of 5m³/s. The object of this study is to determine ozone efficiency in decreasing total organic carbon, total coliform, and fecal coliform in raw water. In this study, 25 samples over the 3 months of study were collected from the influent, after both primary and secondary ozonation stages, and from the effluent from Isfahan Water Treatment Plant. The microbial test and total organic carbon (TOC) were measured. The results showed significant differences ($p<0.05$) between average values for TOC concentration and coliform and fecal coliforms in the influent, the primary ozonation, and the secondary ozonation but average values for the same parameters in the secondary ozonation and the plant effluent were not significant ($p >0.05$). The result obtained from this study revealed that the application of ozone as a disinfectant in the water treatment plant in Isfahan is not adequately efficient and that final chlorination may, therefore, be necessary.

Key words: Ozonation, Total Organic Carbon, Coliform Bacteria, Disinfection, Isfahan Water Treatment Plant

1-Associate Professor, Department of Public Health, Isfahan University of Medical Sciences

2- Graduate Student of Public Health, Isfahan University of Medical Sciences

چکیده

ازن به عنوان یک اکسیدکننده و ضدغذنی کننده قوی از اوائل قرن گذشته کاربرد وسیع و فراوانی در عملیات تصفیه آب پیدا کرده است. غلظت ازن مورد استفاده در عملیات تصفیه آب، به میزان $4/0$ میلی‌گرم در لیتر ازن، برای ۵ دقیقه برای گندزدایی در نظر گرفته می‌شود. به عنوان مکمل ضدغذنی ازن، از کلر استفاده می‌شود که به نام فرایند ازن - کلر شهرهور است. تصفیه‌خانه آب اصفهان از سال ۱۳۸۲ به منظور گندزدایی در فاز یک با ظرفیت $5\text{ m}^3/\text{s}$ از فرایند ازن - کلر استفاده می‌نماید. هدف از این بررسی تعیین کارایی ازن در کاهش کل کربن آلی (TOC) و عوامل باکتریایی است که در آب خام و روودی به تصفیه‌خانه وجود داشته و می‌باشد. در فرآیندهای تصفیه کاهش بیابد. در این بررسی به مدت سه ماه تعداد ۲۵ نمونه از قسمتهای مختلف وروودی بعد از ازن زنی اولیه، بعداز ازن زنی ثانویه و خروجی تصفیه‌خانه آب اصفهان برداشت شد و آزمایش‌های میکروبی و کل کربن آلی برروی نمونه ها انجام گرفت. بر اساس آزمون آماری مشخص شد که میانگین غلظت کل کربن آلی و تعداد باکتریهای کلیفرم و کلیفرم‌های مذکوی در قسمتهای وروودی، بعد از ازن زنی اولیه و بعد از ازن زنی ثانویه اختلاف معنی‌داری وجود دارد ($P < 0.05$) اما میانگین این پارامترها بعد از ازن زنی ثانویه و خروجی اختلاف معنی‌داری وجود ندارد ($P > 0.05$). با توجه به معنی‌دار نبودن اختلاف ازن زنی ثانویه و خروجی برای کل کربن آلی و باکتری‌های کلیفرم و کلیفرم‌های مذکوی ازن زنی به تنهایی برای گندزدایی آب در این تصفیه‌خانه کافی نیست و در نتیجه، کلرزنی در قسمت خروجی تصفیه‌خانه، هم برای ایجاد باقیمانده و هم برای گندزدایی کامل آب مورد نیاز می‌باشد.

واژه‌های کلیدی : ازناسیون، کل کربن آلی، باکتری‌های کلیفرم، گندزدایی، تصفیه‌خانه آب اصفهان.

۱- دانشیار دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

۲- کارشناس ارشد مهندسی بهداشت محیط دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

۱- مقدمه

ازن گازی است ناپایدار و به وسیله الکترولیز و واکنشهای فتوشیمیایی یا واکنشهای رادیو شیمیایی با تخلیه الکتریکی تولید می‌شود [۱]. دلایل اصلی استفاده از ازن به عنوان گندزدا در تصفیه آب آشامیدنی حذف آلاینده‌های میکروبی و اکسیداسیون یا ترکیبی ازهار دو می‌باشد [۲]. اولین تصفیه‌خانه‌ای که از فرآیند ازن زنی استفاده کرد، تصفیه‌خانه نیس شهر فرانسه بود که بهره‌برداری از آن در سال ۱۹۰۰ شروع شد [۳]. قبل از استفاده از ازن از کلر و دی‌اکسیدکلر برای کنترل آلودگی میکروبی استفاده می‌شد؛ اما چون استفاده از کلر منجر به تشکیل فرآورده‌هایی ناخواسته می‌شد، تمایل به استفاده از ازن به وجود آمد. ازن را معمولاً در مراحل میانی تصفیه و به عنوان مکمل فرآیند ضدغونی کردن به همراه کلر به کار می‌برند. این فرآیند به نام ازن-کلر یا ازن-ازن-کلر نامیده می‌شود [۴].

در طراحی گندزدایی شیمیایی، مقادیر c.t (غلظت گندزدا بر حسب میلی گرم در لیتر در زمان تماش بر حسب دقیقه) برای تصفیه آب در حدی در نظر گرفته می‌شود که کاهش ۹۹ تا ۹۹/۹ درصد میکوارگانیسمها حاصل شود. اغلب برای به دست آوردن یک c.t، برای ازن حدود ۰/۴ mg/L-۲ ۰/۶ mg min/L (غلظت ازن برای ۵ دقیقه)، برای گندزدایی متداول کافی در نظر گرفته می‌شود، در حالیکه برای کلر، غلظت ۱-۵ mg/L برای ۳۰ دقیقه در نظر گرفته می‌شود [۵].

کربن آلی در منابع آبی می‌تواند به طور مستقیم ناشی از گیاهان فتوسنتز کننده و یا به طور غیر مستقیم از مواد آلی خاک باشد. در آبهای سطحی، غلظت کل کربن آلی معمولاً کمتر از ۱۰ mg/L و در آبهای زیرزمینی کمتر از ۲ mg/L می‌باشد، مگر این که فاضلاب صنعتی یا شهری از مواد آلی طبیعی دارای رنگ بالا و موجود در باطلاق‌ها وارد آن شود [۶].

وقتی ازن به آب افزوده می‌شود، موجب افزایش ذرات درشت می‌شود. این ذرات معلق خود سبب جذب مواد کلوییدی از مواد آلی و تغییرات اساسی در کل کربن آلی و کدورت شده که این امر نهایتاً سبب کاهش مواد منعقد کننده مصرفی و تسریع در تهشیینی ذرات معلق می‌شود [۷]. در تصفیه‌خانه آب اصفهان از سال ۱۳۸۲ به منظور ضدغونی کردن آب استحصالی در فاز یک با ظرفیت ۵ m³/s از فرایند ازن-کلر استفاده می‌نمایند. هدف از این بررسی تعیین کارایی ازن زنی در تصفیه‌خانه آب اصفهان در فاز یک می‌باشد. به این منظور دو شاخص اصلی شامل کل کربن آلی و محتمل ترین تعداد کلیفرم‌ها طی مراحل تصفیه مورد ارزیابی و مقایسه قرار گرفته است.

۲- مواد و روش‌ها

این مطالعه از نوع مشاهده‌ای، مقطعی و آینده‌نگر می‌باشد. جمعیت میکروبی آب ورودی، خروجی، بعد از ازن زنی اولیه و بعد از ازن زنی ثانویه در عملیات تصفیه آب در تصفیه‌خانه آب اصفهان مورد مطالعه قرار گرفت. زمان انجام این بررسی از مهرماه سال ۱۳۸۳ تا دی ماه ۱۳۸۴ بود. تعداد ۲۵ عدد نمونه در نظر گرفته شد. مقدار نمونه در هر نوبت نمونه‌برداری برابر ۳۰۰ میلی‌لیتر برای کل کربن آلی و ۱۰۰ میلی‌لیتر برای محتمل ترین تعداد کلیفرم بود [۸]. برای نمونه‌برداری از نظر TOC از روش استاندارد B-5310 استفاده شد. در این روش از یک تحلیل‌گر کربن با استفاده از سیستم تشخیص مادون قرمز استفاده شده است [۸]. برای اندازه‌گیری باکتریهای کلیفرم از روش تخمیر ۹ لوله‌ای، آزمایش احتمالی، تأییدی و تکمیلی محتمل ترین تعداد کلیفرم انجام گرفت [۱ و ۳]. تعیین کل کربن آلی موردنظر تعداد کلیفرم انجام گرفت [۸]. تأییدی و تکمیلی محتمل ترین تعداد کلیفرم انجام گرفت [۱ و ۳]. نمونه‌ها پس از انتقال به آزمایشگاه داشتکده بهداشت اصفهان برای تعیین باکتریها و آزمایشگاه شرکت آب و فاضلاب اصفهان برای تعیین کل کربن آلی موردنظر آزمایش قرار می‌گرفت. آنالیزهای آماری با نرم افزار SPSS از نظر میانگین، انحراف معیار و Pvalue مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است.

۳- نتایج

مجموع نمونه‌های آزمایش شده ۱۰۰ نمونه می‌باشد که در مدت سه ماه برداشت شد. میانگین پارامترهای اندازه‌گیری شده در شکل‌های ۱ و ۲ نشان داده شده است. درصد کاهش میزان کل کربن آلی و باکتریهای کلیفرم در شکل ۳ نشان داده شده است.

۴- بحث و نتیجه گیری

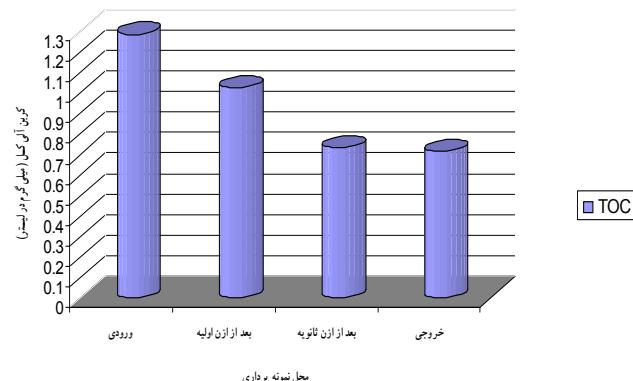
با توجه به شکل ۱ و از نظر آزمون آماری، بررسی نشان داد که میانگین غلظت کل کربن آلی در آب خام ورودی و بعد از ازن زنی اولیه و بعد از ازن زنی ثانویه اختلاف معنی‌دار وجود دارد ($P<0/05$). در صورتی که میانگین غلظت کل کربن آلی پس از ازن زنی ثانویه نسبت به خروجی اختلاف معنی‌داری ندارد ($P>0/05$). شکل ۳ نشان می‌دهد که درصد کاهش کل کربن آلی پس از ازن زنی اولیه $20/4$ درصد و پس از ازن زنی ثانویه 28 درصد و پس از خروجی $2/5$ درصد بوده است و با توجه به این نکته که انعقاد و فیلترها نیز بر روی حذف کل کربن آلی مؤثرند، می‌توان گفت که از ناسیون تاثیر قابل ملاحظه‌ای بر روی حذف کل کربن آلی نداشته است.

با توجه به شکل ۲ و انجام آزمونهای آماری، میانگین تعداد باکتریهای کلیفرم (محیط کشتب BG) در ورودی و بعد از ازن زنی

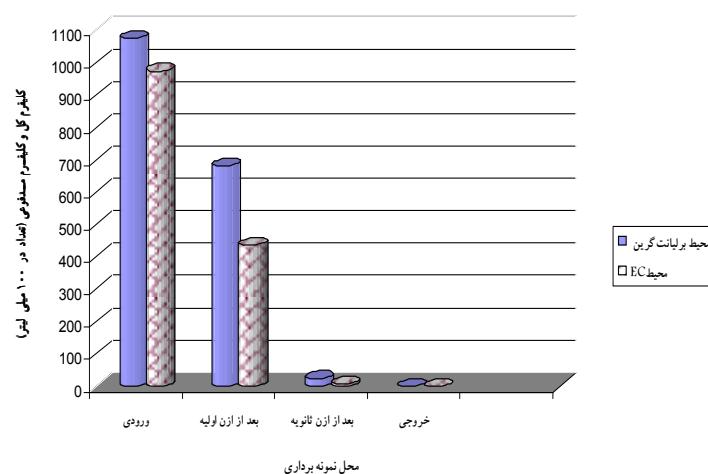
اولیه ۵۵/۳ درصد و بین ازن زنی اولیه و ثانویه ۹۸/۴۵ درصد و بعد از ازن زنی ثانویه و خروجی ۱۰۰ درصد می‌باشد. این اختلاف که تقریباً دو برابر است، بین ازن زنی اولیه و ثانویه، ناشی از غلظت آن می‌باشد که در ازن زنی اولیه غلظت تزریق ازن ۰/۲ پی ام و در ازن زنی ثانویه ۸/۰ پی ام می‌باشد. طبق مرجعهای مختلف غلظت L/۴ mg/۰/۰ ازن با زمان تماس ۵ دقیقه برای کاهش $\log 2$ تا ۳ باکتری کافی می‌باشد [۵].

باید توجه کرد که مقدار ازن زنی در تصفیه‌خانه آب اصفهان کافی نیست و در نتیجه بعد از ازن زنی ثانویه به طور متوسط ۲۴ باکتری کلیفرم و ۷ کلیفرم مدفععی مشاهده می‌شود. با توجه به معنی دار نبودن اختلاف بین ازن زنی ثانویه و خروجی برای حذف باکتریهای کلیفرم و کلیفرم‌های مدفععی، ازن زنی به تنها برای گندزدایی آب در این تصفیه‌خانه کارایی ندارد. در نتیجه کلرزنی در قسمت خروجی تصفیه‌خانه، هم برای ایجاد باقی‌مانده و هم برای گندزدایی کامل آب مورد نیاز می‌باشد.

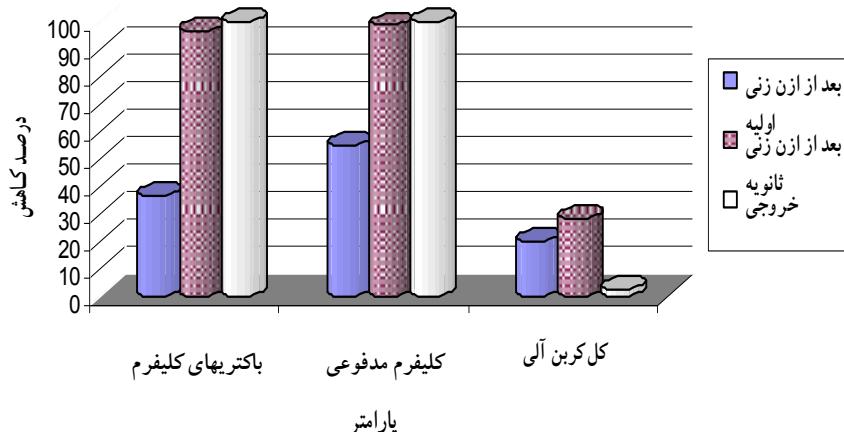
اولیه اختلاف معنی‌داری داشت ($P < 0.05$). این اختلاف معنی‌دار بعد از ازن زنی اولیه و ثانویه نیز مشاهده شد. در حالی که میانگین باکتریهای کلیفرم بعد از ازن زنی ثانویه و خروجی با هم اختلاف معنی‌داری نداشت ($P > 0.05$). میانگین تعداد کل کلیفرم‌های مدفععی (محیط کشت EC) ورودی و بعد از ازن زنی اولیه از نظر آماری اختلاف معنی‌داری داشت؛ معنی دار بودن این اختلاف در میانگین کلیفرم‌های مدفععی بعد از ازن زنی اولیه و ازن زنی ثانویه نیز مشاهده شد. مشابه تعداد باکتریهای کلیفرم، میانگین تعداد کلیفرم‌های مدفععی بعد از ازن زنی ثانویه و خروجی از نظر آماری اختلاف معنی‌داری وجود ندارد و این پدیده نشان دهنده این نکته است که تأثیر ازن زنی ثانویه بیشتر از ازن زنی اولیه است. در شکل ۳، درصد کاهش باکتریهای کلیفرم بین آب ورودی و بعد از ازن ۹۶/۵٪ اولیه ۳۶/۶ درصد و بین ازن زنی اولیه و ازن زنی ثانویه ۱۰۰ درصد و میزان کاهش بین ازن زنی ثانویه و خروجی ۱۰۰ درصد و برای کلیفرم‌های مدفععی درصد کاهش بعد از ورودی و ازن زنی

شکل ۱- میانگین کل کریب ای در تصفیه‌خانه آب اصفهان سال ۱۳۸۳

شکل ۲- میانگین تعداد باکتری‌های کلیفرم و کلیفرم‌های مدفععی در تصفیه‌خانه آب اصفهان در سال ۱۳۸۳

شکل ۳- درصد کاهش باکتریهای کلیفرم و کلیفرم‌های مdfouy و کل کرین آلی بعد از ازن‌زنی اولیه، ثانویه و خرسچه در سال ۱۳۸۳

۵- مراجع

- 1- Tchobanoglous, G., Burton, F.L., and Stensel, H.D. (2003). "Wastewater engineering: treatment and reuse." 4th ed. *McGraw Hill*, 1286- 1295.
- 2- Gunten, U.V. (2003). "Ozonation of drinking water part I, oxidation kinetics and product formation." www.elsevier.com/locate/waters, 1443-1467.
- 3- Bitton, G. (1999). "Wastewater microbiology." 2nd edition, *John Wiley and Sons Inc*, 578.
- 4- Gottschalk, C., Libra JA., and Saupe, A. (2002). "Ozonation of water and wastewater", *E. and F.N. Spon Ltd*. London, 22-35.
- 5- Twort, A. C., and Ratnayaka, D. D. (2000). "Water supply." 5th ed. *IWA* , 452.
- 6- Chapman, D.(1996). "Water quality assessments." 2nd ed. *E. and F.N. Spon*.
- 7- معاونت امور فنی و تدوین معيارها، (۱۳۷۷) "راهنمای بهره برداری و نگهداری واحد های تصفیه خانه آب." نشریه ۱۷ سازمان برنامه و بودجه، انتشارات سازمان برنامه و بودجه، (۷)، ۹۴-۱۱۰
- 8-APHA, AWWA, WPCF, (1992). "Standard methods for the examination of water and wastewater." 18th ed., *APHA, NW*.